

2024. március 18., hétfő

Jn 8,1-11

A házasságtörő asszony tulajdonképpen a társadalom által megvetett, kirekesztett, lenézett emberek szimbóluma, akiket a nagy többség bűnösnek ítél. Ha szétnézünk magunk körül, észrevesszük-e egyáltalán őket? Körülöttünk is élnek a szó bővebb értelmében vett „házasságtörők”, úgymint a hajléktalankok, a homoszexuálisok, a „megegett” lányanyák, a gyermeküket örökbe adók, a függőségben élők vagy épp a prostituáltak; és ez a lista még hosszasan bővíthető lehetne. A farizeusok provokálják Jézust, mint ahogy nekünk is olykor nekünk szegeznek a kérdést, hogy mit gondolunk róluk, hogyan kéne kezelni őket. Mi mit írnánk a homokba? Képesek vagyunk nem ítélkezve tekinteni a nálunk nehezebb helyzetben lévő embertársainkra? Tudunk-e ezeknek az embereknek a szemébe nézni? Mit teszünk, ha minket is hasonlóan ‘provokálnak’? Ki tudunk-e állni mellettük, ahogyan Jézus kiállt az asszony mellett?

Jézus nem firtatja, hogy az asszony miért és hogyan került abba a helyzetbe, ami miatt eléje viszik. Nem faggatja, nem kérdez a múltja felől. Félre tudjuk-e tenni mi is a kételkedő, kritikus, olykor cinikus gyanakvásunkat, amivel az egyén felelősségét hangsúlyozzuk? Meglátjuk-e az isteni mintára teremtett embert a tette mögött?

Pálinkás-Bajnok Júlia és Pálinkás Tamás, Budapest